

Jan Paweł II - Papież Polak, duma narodu

Jan Paweł II – Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja 1920 r. w Wadowicach jako trzecie, najmłodsze dziecko Karola Wojtyły i Emilii z Kaczorowskich. Ojciec był wojskowym urzędnikiem w Państwowej Komendzie Uzuppełnień w stopniu porucznika. Matka pracowała dorywczo jako szwaczka. Ochrzczony w kościele parafialnym 20 czerwca 1920 r. Wychowywał się w pobożnej, kochającej się rodzinie naznaczonej cierpieniem i dotkniętej stratą. Jego siostra zmarła zaledwie 16 godzin po narodzinach w dniu 7 lipca 1916 r.

Lolka, bo tak nazywano Karola w dzieciństwie, określano jako wysportowanego i utalentowanego chłopca. Uwielbiał wycieczki krajoznawcze oraz narty.

Będąc jeszcze małym chłopcem, w wieku 9 lat (13 kwietnia 1929 r.) stracił matkę. Po trzech latach, w wieku 26 lat na szkarlatynę zmarł starszy brat Edmund. Lolek oraz jego ojciec pozostali sami. W 1930 Wojtyła rozpoczął naukę w 8-letnim Państwowym Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity w Wadowicach. W pierwszej klasie przystąpił do kółka ministranckiego – pełnił funkcję prezesa. Już podczas nauki w gimnazjum przejawiał

zainteresowanie teatrem. Występował w przedstawieniach Kółka teatralnego działającego pod okiem polonistów. 14 maja 1938 r. zakończył naukę w gimnazjum zdając maturę na ocenę celującą. We Wrześniu tego samego roku rozpoczął studia polonistyczne na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nadal jednak młody Lolek uwielbiał sport – grał w piłkę

nożną, kibicował Cracovii, należał do grupy literackiej, tworzył również własne utwory. W roku 1941 poznał Jana Tyrankowskiego, prowadzącego koło wiedzy religijnej dla młodzieży, to wtedy młody Wojtyła po raz pierwszy czytał pisma św. Jana od Krzyża. 18 lutego po chorobie umarł jego ojciec – Karol zostaje sam. Ze względu na wojnę nie miał możliwości ukończyć studiów. W roku 1940 rozpoczął pracę fizyczną w zakładach chemicznych Solvay. Związał się „Unią”, następnie po wejściu w jej skład Stronnictwa Pracy stał się członkiem tej partii. W 1941 roku razem z przyjaciółmi założył Teatr Rapsodyczny. Opuścił go, w roku 1942 gdy podjął decyzję o rozpoczęciu studiów teologicznych, wstąpił także do tajnego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Krakowie. Od kwietnia 1945 do sierpnia 1946 r. pracował na uczelni jako asystent, prowadził seminarium z historii dogmatu. W 1946 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Kolejne lata w życiu Karola Wojtyły

stanowiły intensywny okres pracy teologicznej, współpracował z katolickimi czasopismami oraz osiągał kolejne szczeble w kościelnej hierarchii. W 1958 roku został mianowany biskupem, w 1963 r arcybiskupem, a w 1967 r. otrzymał nominację kardynalską. W nocy z 28 na 29 września 1978 r., po 33 dniach pontyfikatu zmarł papież Jan Paweł I. 16 października 1978 r. około godziny 17.15 w siódmym głosowaniu metropolita krakowski, kardynał Karol Wojtyła został wybrany papieżem. Przyjął imię Jan Paweł II. Pierwszego błogosławieństwa udzielił 22 października na Placu Świętego Piotra, gdzie odbyła się uroczysta inauguracja. 12 listopada Jan Paweł II uroczyście objął katedrę Rzymu – Bazylikę św. Jana na Lateranie, stając się Biskupem Rzymu.

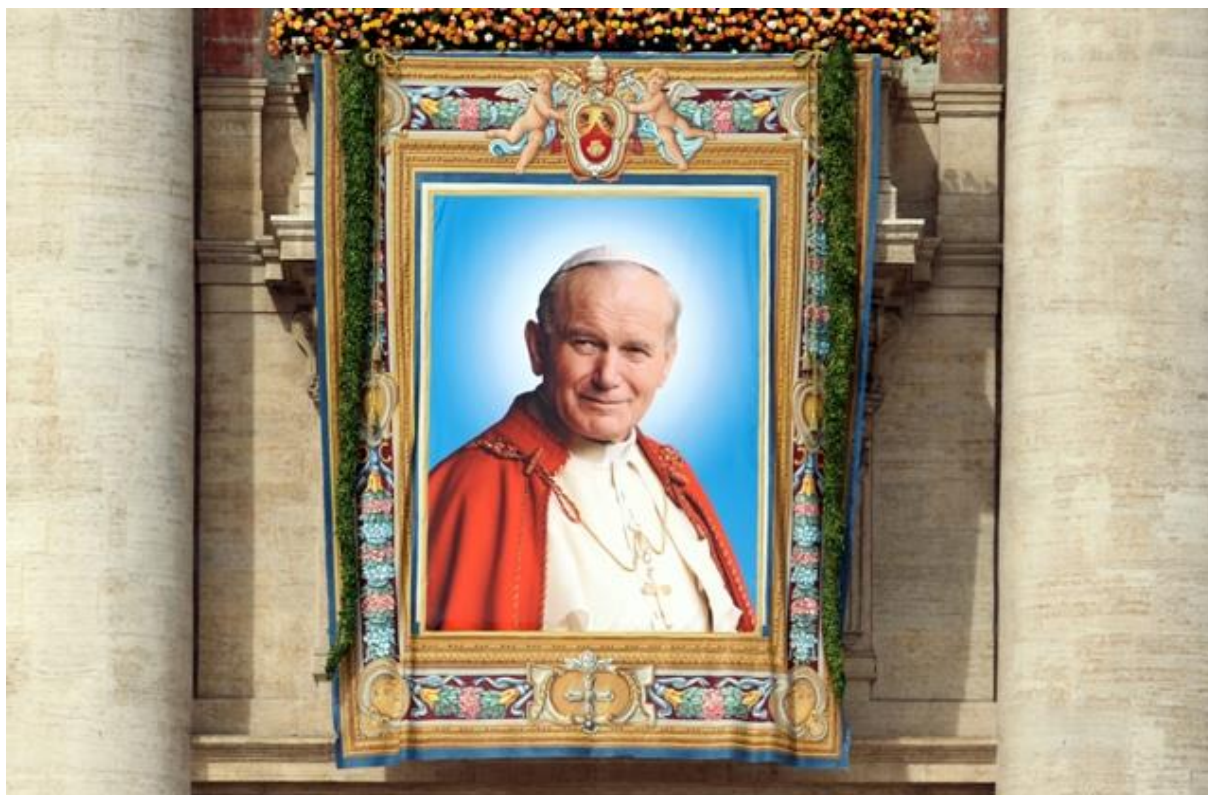

Zapoczątkowany został bardzo ważny, wyjątkowy i różniący się od dotychczasowego okres w kościele katolickim. Jan Paweł II szerzył naukę miłości do Boga i bliźniego. Umiłował młodzież, kładł nacisk na obronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci. Od 1985 r. co roku obchodzono Światowe Dni Młodzieży, w trakcie których głosił specjalne orędzie. Podczas swojego pięknego pontyfikatu w szczególnie sposób wspierał rodziny, osoby słabsze, chore i cierpiące. Sercem i modlitwą zawsze był związany z Polską, którą jako kraj ojczysty zawierzał Matce Bożej. Dążył do pokojowej rozmowy z wyznawcami różnych wyznań. Podczas trwającej 26 lat misji odbył 104 pielgrzymki do 134 krajów na całym świecie. Papież Polak stał się wzorem chrześcijańskiej postawy wobec świata i drugiego człowieka. 13 maja 1981 r. podczas audiencji na Placu św. Piotra w Rzymie został postrzelony przez tureckiego zamachowca Mehmeta Ali Agcę w brzuch oraz w rękę. Obchodzono rocznicę objawień Matki Bożej Fatimskiej, której, jak twierdził zawdzięczał ocalenie: „Jedna ręka strzelała, a inna kierowała kulę”. Jan Paweł II mimo komplikacji zdrowotnych po zamachu wybaczył oprawcy: „Modłę się za brata, który zadał mi cios, i szczerze mu przebaczam”.

Od początku lat 90-tych cierpiał na postępującą chorobę Parkinsona. Nagłe pogorszenie stanu zdrowia papieża rozpoczęło się 1 lutego 2005 r. Przez ostatnie miesiące życia Jan Paweł II wiele dni spędził w szpitalu. 31 marca rozpoczął się wstrząs septyczny połączony z zapaścią sercowo-naczyniową. Papież czuł, że odchodzi. Uszanowano Jego wolę, chciał pozostać w domu.

W ostatnich momentach życia był otoczony kręgiem najbliższych osób. 2 kwietnia zaczął tracić przytomność, wieczorem przy Jego łóżku odprawiono Mszę św, wigilii Święta Miłosierdzia Bożego. Ok. godziny 19.00 wszedł w stan śpiączki, a o 21.37 lekarz stwierdził śmierć Jana Pawła II. Na Placu św. Piotra, w modlitwie czuwał wielotysięczny tłum pielgrzymów. Pogrzeb papieża odbył się 8 kwietnia 2005 r. Wzięło w nim udział ok. 300 tys. wiernych, prezydenci, premierzy, przedstawiciele wszystkich wyznań świata. Jan Paweł II został pochowany w podziemiach bazyliki św. Piotra, w krypcie bł. Jana XXIII. 13 maja 2005 r. papież Benedykt XVI udzielił pozwolenia na natychmiastowe rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II, zwalniając z obowiązku zachowania pięcioletniego okresu od śmierci kandydata. W grudniu 2009 r. papież Benedykt XVI podpisał dekret i uznaniu heroicznego cnót Jana Pawła II, jednocześnie rozpoczęto dochodzenie dotyczące cudu uzdrowienia przypisywanego wstawiennictwu papieża. 12 stycznia 2011 r. zaaprobowano cud polegający na uzdrowieniu francuskiej zakonnicy. 14 stycznia 2011 r. papież Benedykt XVI podpisał dekret o cudzie, wyznaczył 1 maja 2011 r. na dzień beatyfikacji papieża Jana Pawła II. Odbyło się to na Placu św. Piotra w Rzymie.

Kanonizacji dokonał papież Franciszek w niedzielę Miłosierdzia Bożego, dnia 27 kwietnia 2014 r., w Rzymie. Do chwały świętych Jan Paweł II został wyniesiony jednocześnie z jednym ze swoich poprzedników - Janem XXIII.